

मृदा परिपूर्य मृदसुपात्रां शुचौ देशे तोरे निधाय गायत्रा
प्रोत्य तक्षिरसा लेधा विभज्यैकेन मूर्धं आनभेरपरेण
चापस्तादङ्गमनुलिप्याप्सामुत्य क्षालयित्वादित्यनिरीक्ष्य तं
ध्यायन् स्त्रायादेतत्त्वात्स्त्रानमाङ्गरय तीरे द्विराचम्य हतो-
यमस्तेषादाय सब्ये पाणौ कला व्याहृतिभिस्ते धा विभज्य
दक्षिणभागमस्तेण दिक्षु दशसु विनिक्षिप्तोत्तरनीर्थे क्षिता
हतोयज्ञायत्राभिमन्त्रितमादित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्धं
आपादात् गायत्रा प्रणवेन वा सर्वाङ्गमनुलिप्य “सुमि-
नियान आप ओषधयः सन्तुति” सकृदङ्गिराकानमभिप्रिच्य
“दुर्मित्रास्तस्मै सन्तु योज्ञान्वेदि व बृद्ध वयन्विष्टु” इति
मृद्वेषमङ्गिः क्षालयेदय वरुणप्रार्थना तप्त्यान्तेनोक्तेन
विधिना स्त्रायात् । नास्त्रिन् प्राक् ब्रह्मयज्ञतर्पणादस्त्वं नि-
ष्ठीड्येदपुत्रादयो ज्ञाते तर्था इत्येष स्त्रानविधिस्तदेतद-
सम्बन्धेऽग्निरेव कुर्याङ्गौमदिनादिषु च न मृद्वे मृदा स्त्रा-
यात्र च शीतोष्णोदकेन शीतोष्णोदकेन मृद्वे स्त्रायान्तर्व-
विधिं वर्जयेद्विहिर्वा शुचौ देशे सर्वे पश्चात्कुर्यादिति ।
अथाशक्तस्य मन्त्रस्त्रानं शुचौ देशे शुचिराचान्तः प्राणा-
नायस्य दर्मपाणिः सब्ये पाणावपः कला तिसृभिरापो
हिंडेयाभिः पद्मः प्रणवपूर्वं दर्मोदकैर्मर्जियेत् । पादयो
मूर्धिं हृदये मूर्धिं हृदये पादयोर्हृदये पादयोः मूर्धिं
चायार्वर्चयोः मूर्धिं हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्धिं
चाय चक्षो हृदये पादयोर्मूर्धिं चाय लचेन मूर्धीति
मार्जियित्वा गायत्रा दशधामिभन्ति अपः प्रणवेन
पीत्वा द्विराचामेदेतत्त्वात्स्त्रानम् । शाखिभेदनान्यविधिवि-
धानं तत्त्वस्त्रैषु दृश्यम् । तत्त्वस्त्रायाद्युक्तव्याणां तत्वय
मन्त्राणां तद्विधानानाचामिषेचनिकत्वं बोधम् कर्मान्ते
५यजमानाभिषेकार्थे मन्त्रे च । ते च मन्त्राः वैदिकाः
पौराणिकाश्च । तत्र मन्त्रास्तु मत्कृततुलादानादिपङ्गतौ
२०६६ एउडादौ दृश्याः । पौराणिकतान्त्रिकतत्त्वकर्मस्त्व-
विकारसिद्धार्थस्याभिषेकस्य साधने ६मन्त्रादौ ७तद्वद्वयेदे
दत्तद्विधाने च तत्र पौराणिकाभिषेकद्वयविधानादि
“शिबमन्त्राभिषेकं” यः कुर्याच्छिष्यादिक्षिये” इत्यारभ्य
“अस्त्ररक्षाभिषेक” इत्यनेन अग्निपुराणे दर्शनम् । शक्ता-
भिषेकद्वयविधानानि च तन्त्रे ज्ञेयानि । ८रुद्राभिषेक
द्रव्ये १०तद्विधाने च तद्वद्वयविधानादि च विधानपारिजाते
रुद्रक्षयपङ्गतौ च दृश्यम् ११ देवाभिषेकादिसाधनद्रव्यादौ
आभिहारिका त्रि । आभिसुख्येन हारः अभिहारः
प्रयोजनमस्य तत्र साधुर्वा ठञ् । अभिहारसाधने

उपठौकनीये (भेटी) इति जगतीप्रसिद्धे द्रव्ये ।
आभीक न० अभीकेन दृष्टं साम अण् । अभीकर्षिदृष्टे साम-
भेदे “आभीकमभिनधनमाभीशवानि चैके कात्या० २५, १४,
१५ । एके आचार्या आभीकाद्यान्वयि सामान्याव-
पन्ति” कर्क० ।

आभीक्षण्ये न० अभीक्षणस्य भावः अञ् । सातत्ये पौनः पुन्ये
आभीक्षणपूजा अविच्छेदेनैकृहृष्टक्रियोत्पादनम् । “नित्य-
वोच्योः” पा० स्त्रै “आभीक्षणे वीश्वावाच्च द्योत्ये”
सिंकौ० । “बड्डलमाभीक्षणे” पा० “आभीक्षणपू-
रणस्त्वा०” पा० । “जर्हकर्मणा बड्डलमाभीक्षणे कर्त्तारं
चाभिदधाति” पा० ग० स्त्र० ।

आभीर पु० समन्नात् भियं राति रा-क । गोपे सङ्कीर्णं
जातिभेदे स हि अत्यभोतिहेतोरप्यधिकं विभेतीतितस्य तथा-
त्वम् “आभीरवामसयनाहृतमानसाय दत्तं मनोयदुपते !
तदिदं गृहण्ये” उज्जटः स च सङ्कीर्णं वर्णः । “ब्राह्मणा
दयकन्यामाड्यतोनाम जायते । आभोरोऽग्न्यकन्यायामा-
योगव्यान्तु धिग्वणः” इति मनूक्तः । “श्रीकोङ्कणादधो-
भागे तापीतः पश्चिमे तटे । आभीरदेशोदेविशि ! विष्य
शैले व्यवस्थित” इति शङ्किसङ्गमम् उक्तो२देशभेदे३तदेश-
वासिनि ४तदेशराजे च ब०व० । “एकादशकलधारि
कविकुलमानसहारि । इदमाभीरमवेहि जगणमन्त्यम-
शुभेहि” इत्युक्तलक्षणे ५मात्रावृत्तभेदे न० ।

आभीरपल्लि(स्त्री) स्त्री देत० वा डीप् । गोपप्रधाने यामे
घोषे (गोयालपाड़ा) ।

आभीरी स्त्री आभीरस्य पक्षी आभीरजातिर्वा स्त्री डीप् ।
१आभीरभार्यायाम् २गोपजातिस्त्रियां भह्नाश्वद्ग्राम् ।

आभीलै न० समन्नात् भव्यं लाति ददाति ला-क ।
१कष्टे२दुष्क्षे३भवानके तदस्यास्ति अच् । ४तद्वाति त्रि ।

“आभीलानि प्राणिनः प्रत्यवश्यन्” साधः । “रात्रौ नि-
शीघ्रे साभीले गतेऽर्हसमये न्वप” इति भा० व० य० ११ अ० ।

आभीशव अभीशुना दृष्टं साम-अण् । सामभेदे “आभीकम-
भिनधनमाभीशवानि चैके” कात्या० २५, १४, १५ ।
“आभीकाद्यानि सामान्यावपन्ति” कर्क०: ।

आभु त्रि० समन्नात् भवतिआ॒+भू॑-डु॑ । विभौ व्यापके
“हुक्षेनाभूपिहितं यदासीत्” चृ० १०१२६, ३ । “आभु-
व्यापकम्” भा० क्रिप् आभरप्यव “आभूभिरिन्द्रः
अथयद्वन्नाभुवः” चृ० १५१६ । [२४४८द्वन्ने॑]

आभुग्न त्रि० आ॒+भुज कर्मकर्त्तरि॑ कृत तस्य नः । १आ॒कुच्छिते॑